
Starohobezský

S L O N

únor
2020

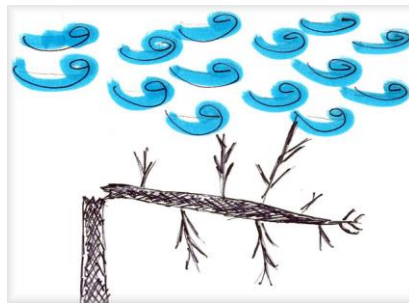
K
Í
N
D
O
V
Ú

Je únor a já ani nevím, zda nastane nějaká zima. Ta letošní je vskutku prazvláštní, ale s tím opravdu nic nenaděláme. Příroda nám ukazuje svou magičnost i sílu, což nám potvrdila vichřicí Sabine. Na svých stránkách připomenu některé ze zajímavých akcí nebo vás seznámím s názory našich žáků. Protože je pro nás únor měsícem, kdy nás čekají oblíbené jarní prázdniny, přeji všem klid, pěkné počasí a zajímavé zážitky.
V březnu na shledanou se těší

Slon

Vichřice Sabine

- Ilona:** Kromě toho, že jsme odcházeli dřív ze školy, se nic nestalo. U nás v Nových Dvorech fungovala elektřina normálně, jen několikrát vypadla, ale hned zase naskočila. Na dvůr k nám přiletělo několik plechů.
- XXX:** Kvůli větru vypadla elektřina a hodně foukal vítr.
- Honza:** Ve škole nám vypadl proud, takže jsme šli domů a neměli odpolední vyučování. To jsme měli radost. Když jsem ale přišel domů, musel jsem čekat, než zapnou proud, a to byla hrůza. A aby toho nebylo málo, neměl jsem žádný signál na telefonu. Po celém Hobzí byly poházené odpadky. Kolem čtvrté hodiny všechno spustili, a tak jsem byl rád. Byl ale příšerný vítr.
- Pavel:** Vichřice mi nevadila, ale že nejde elektřina, to už mi vadilo. Příště by mohli vypnout proud hned ráno, abychom nemuseli do školy. Vichřice v republice zničila hodně domů a vyžádala si i lidské životy.
- Kuba:** V Písečné vypadával internet a proud. Naší tetě vichřice odnesla skleník a nám málem květiny z balkonu.
- Radek:** Škola nám končila dřív. Doma jsme se šli podívat, co se vlastně stalo. V lese byly vyvrácené borovice a několik stromů bylo zlomených. Divili jsme se, že nám při tak velkém větru nespadla hranice se dřevem.
- Filip:** Bylo dobře, že jsme šli dříve ze školy. Doma šla elektřina, ale s internetem byl problém. Pořád se sekal.
- Nikola:** Ráno mě vzbudil vítr. Šla jsem na telefon, a wifi ani elektřina nefungovaly. Proud nešel 2-3 hodiny.
- Sabina:** Během výuky vichřice vyhodila proud, a tak jsme byli propuštěni domů. Ve Slavonicích u dětského hřiště spadl strom. Všichni si ze mě dělali legraci kvůli tomu, že se vichřice jmenuje Sabine.
- Veronika:** Já jsem se nebála. Naopak to bylo super, protože jsme šli ze školy dřív domů.
- Karolína:** Nebála jsem se, ale vítr byl protivný. Na naší zahradě přistály plechy od sousedů, které našťěstí zasáhly strom, ale koně netrefily. Vítr nám trochu rozbil skleník, dědovi vytrhl elektřinu ze zdi a sousedům rozbil plot.
- Hanka:** Vichřice mě rušila, ale na druhou stranu jsem byla ráda, že nás paní učitelky pustily dřív ze školy.
- Petr:** Když jsem slyšel ten rachot, měl jsme divný pocit. Měli jsme i nějaké škody, třeba nám ulétlo střešní okénko na skleníku a popadaly květináče.

Nešel proud, takže jsem se nudil. Vyřešil jsem to tak, že jsem do čtyř hodin odpoledne spal. Když jsem se probudil, bouřka byla pryč.

Natálka: Trochu jsem se bála, aby se něco nestalo. Když ve škole vypnuli elektřinu, byla mi zima.

Eliška: Prostě jenom foukal o něco víc vítr a nešel proud.

Tereza: Byla jsem ráda, že jsme šli ze školy dříve domů. Potom to začalo. Pršelo a foukal hodně silný vítr. Druhý den jsme měli na zahradě rozházené věci.

Bruslení v Moravských Budějovicích

Martin

Na bruslení byla zábava. Někdy jsem i padal. Koupil jsem si tam čokoládu a cestou zpět jsem únavou skoro usnul.

Eliška

Bylo to super. Sice jsem asi čtyřikrát spadla, ale nic se mi nestalo. Dobrý byl i automat. Přišlo mi, že to moc rychle uteklo. Těším se na další rok.

Petr

Na bruslení se mi líbilo. Byl tam hladký led, po kterém se mi dobře bruslilo.

Veronika: Byla tam zábava a bavilo mě to.

Natálka

Líbilo se mi tam, protože tam byli mí kamarádi. Ze začátku mi to ale hodně klouzalo.

Hanka

Byla jsem ráda, že jsem si tento rok mohla zabruslit, takže jsem si to tam užila.

Šarlota

Nebyla jsem tam.

Tereza

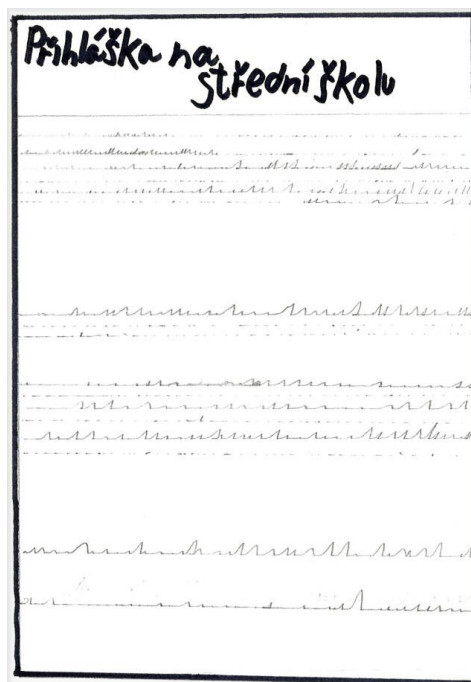
Nejvíce se mi líbilo, když jsem viděla svou kamarádku padat. Ale když spadla ona, spadla jsem hned i já. Nelíbilo se mi, že jsme museli hrát hry, i když jsme je hrát nechtěli.

Karolína

Nebyla jsem tam.

Rozhodnuto...

- Simona:** Dávám přihlášky na Gymnázium Dačice a na Gymnázium Telč, protože mi matka narýsovala život. Prvně jsem se na to chtěla vykašlat a jít na zemědělku, ale to mě rodina málem vydělila.
- Karel:** Už odmala mě bavilo vařit, takže jdu na kuchaře. Přihlášky mám do Dačic a do Jihlavy. Spíše ale půjdu do Dačic, kde je to méně náročné a je to i blíž.
- Monika:** Moje první a jasná volba je obor kuchař-číšník na SOUZaS v Dačicích.
- Irena:** Nevím, zda jsem se rozhodla správně, ale moje první škola je SOŠ a SOU Třešť, obor zahradník. Druhá škola je tamtéž, obor kuchař-číšník. Dlouho jsem přemýšlela, kam si dám druhou přihlášku. Bojím se, že dopadnu jako můj bratr, tzn. že mě to nebude bavit.
- Daniela:** Přihlášky mám: Gymnázium Dačice a Technické lyceum Třebíč.
- Adéla:** Obě přihlášky posílám do Jihlavy, první škola je zaměřena na kadeřnici, ta druhá na kosmetičku. S tou druhou školou si nejsem jistá. Na obor kadeřnice chci jít už od 6. třídy.
- Pepa:** První škola je Gymnázium Dačice, druhá škola je průmyslovka v Třebíči.
- Šimon:** Byl jsem rozhodnutý hned: opravář zemědělských strojů v Dačicích a zemědělec-farmář také v Dačicích. Hlavně se už těším na to, až odejdu ze základní školy.
- Aneta:** Přihlášku dávám na Zemědělskou akademii v Humpolci, protože se zajímám o koně a chtěla bych pracovat se zvířaty.
- Honza H.:** První přihlášku mám na zemědělku do Dačic a druhou do Moravských Budějovic. Upřímně řečeno, vůbec jsem nevěděl, jakou si vybrat druhou školu.
- Veronika:** První přihlášku jsem si dala do Humpolce na obor jezdec a chovatel koní. Druhou přihlášku mám do Kladruhu. Kladruhy jsem měla rozhodnuté od malička, k Humpolci jsem se dostala časem. Doufám, že jsem si vybrala dobře.
- Honza V.:** Jsem na 100 % rozhodnutý pro obor obráběč kovů v Dačicích, kde bych možná pokračoval v nástavbě. Druhou školu mám v Moravských Budějovicích, ale tam se mi nechce.

Kdo je mým vzorem a proč...

Natálka: Nemám žádný vzor. A nikdy jsem neměla.

Martin: Mým vzorem je taťka, vždycky mě podpoří. Chtěl bych dělat to, co on, protože jeho práce mě vždycky zajímala. Taťka mi říká, že když budu chtít, všechno dokážu.

Hanka: Mým vzorem je má nejlepší kamarádka, máme mezi sebou hezký vztah.

Karolína: Žádný vzor nemám.

Tereza: Když jsem byla malá, byl mým vzorem děda. Vždycky mě podporoval a věřil mi. Je to rok, co děda zemřel. A já teď žádný vzor nemám.

Petr: Mým vzorem je taťka. Líbí se mi jeho práce.

Šarlota: Nemám žádný vzor.

Veronika: Mým vzorem je rodina. Ve všem mě totiž podporuje, abych mohla jít za svým snem.

Jirka: Můj vzor je taťka. Pracuje hodně na našem autě a já mu taky pomáhám opravovat. Taťka mě přivedl k autům a motorkám a kvůli němu se mi zalíbilo opravovat auta. Jednou bych chtěl být automechanikem.

Eliška: Nemám žádný vzor.

XXX: Mým vzorem je mamka. Ve všem mi pomáhá, kontroluje mi úkoly, odmala se o mě stará. Jednou bych chtěla vystudovat vysokou školu jako ona.

XXX: Mým vzorem je taťka.

Kuba: Můj vzor je Jakub Vágner, protože chytá sladkovodní monstra. Až vyrostu, chci být jako on.

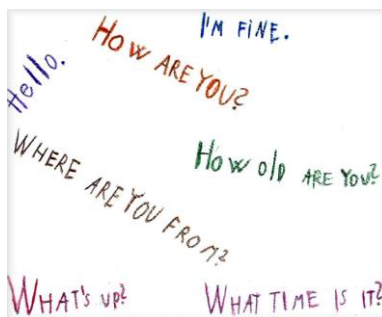
Honza: Když jsem byl malý, mým vzorem byl Superman. Pomáhal lidem a já jim chtěl taky pomáhat. Nyní žádný vzor nemám.

Pavel: Dříve jsem míval hodně vzorů, většinou to byli youtubeři, ale v současné době žádný vzor nemám.

Sabina: Můj vzor je babička. Líbí se mi, jak je obětavá a všem pomáhá. Mám ji neskutečně ráda.

Radek: Když jsem byl malý, můj vzor byl Ironman, protože uměl létat a zachraňoval lidi. V této době ale žádný vzor nemám.

Olympiáda v anglickém jazyce

V pátek 14.2. nás Petr a Pepa reprezentovali v okresním kole olympiády v anglickém jazyce. Přináším dojmy mladšího účastníka soutěže.

Když jsem se v pátek ráno probudil, přšelo. Vůbec se mi nikam nechtělo, protože jsem musel být v sedm hodin na nádraží. Dovezla mě tam mamka. Když jsem nastoupil do autobusu, začal jsem mít trému. Po příjezdu do Jindřichova Hradce jsme šli do nějaké školy, kde nám vysvětlili průběh olympiády. V deset hodin nám zadali testy. Při první otázce jsem na trému zapomněl a soustředil se na dokončení testu. Některé otázky byly těžší, a proto mi možná utekl postup o několik bodů. Mrzí mě to, ale i tak to byla dobrá zkušenost.

Petr

V literatuře jsme se při četbě biblického příběhu o bratrovraždě dostali na téma vina a trest. Osmáci pak vyjádřili svůj názor na trest smrti.

Filip: Trest smrti ne, protože by to měl dotyčný moc rychle za sebou. Ať se trápí ve vězení, že něco provedl, že něco ukradl, že zabil. Ať ho tam trápí svědomí.

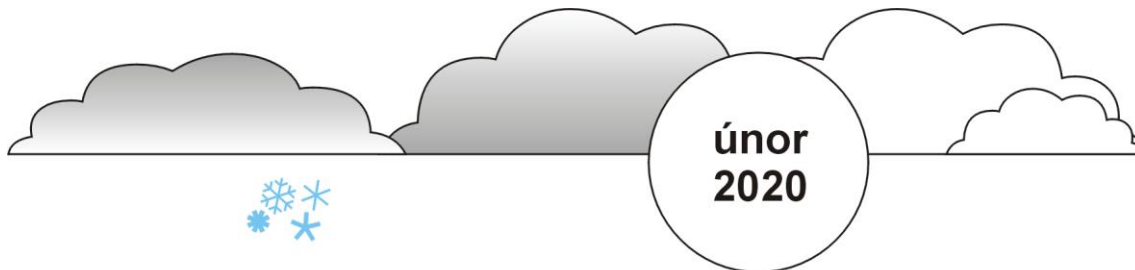
XXX: Já bych nechtěl, aby byl trest smrti, ale za vraždu nebo atentát by patřil.

Nikola: Ano. Když někdo vyvraždí rodinu, jde jenom sedět do vězení. Takže za mě ano.

Radek: Trest smrti se mi nelíbí. Takže jsem rád, že ho tady nemáme.

Honza: Myslím si, že trest smrti není to správné řešení. Každý, kdo něco provede, by měl žít s tím, že se provinil. Měl by si uvědomit, že to nebylo správné a že to musí odpykat. Ať je zavřený a o své vině přemýšlí.

Pavel: Ano, ale pouze osobám pod 70 let. Určitě je lepší, když jsou vrazi mrtví, než kdyby měli chodit mezi námi. Sériového vraha bych nechal před trestem přemýšlet několik let ve vězení, abych mu pak udělil trest smrti.

Den otevřených dveří

V úterý 18. 2. proběhl na naší škole Den otevřených dveří. Od 13, 30 do 17,00 hodin jsme nabídli návštěvníkům prohlídku školy s programem, který jsme si pro ně připravili. A rozhodně toho nebylo málo. Toto jsou postřehy několika účastníků.

Natálie: Den se mi líbil. Viděla jsem, jak paní učitelka dělala chemické pokusy, třeba sloní zubní pastu či faraonovy hady. Mrzelo mě, že mamka sem přijela pozdě.

Šarlota: Mně se nejvíce líbilo, jak pouštěli drony a jak se tancovalo a cvičilo na trampolínkách.

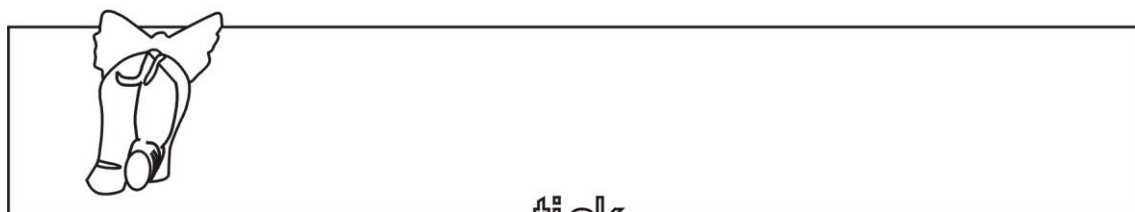
Eliška: Mně se nejvíce líbilo v tělocvičně a také to, že jsme mohli chodit po celé škole. Terka, Martin a já jsme si obešli všechny třídy, tělocvičnu a nezapomněli jsme ani na jídelnu. Moc se mi to líbilo.

Martin: Mně se líbilo, že jsem si mohl zkusit pokusy a že jsem se podíval na dolní stupeň.

Hanka: V každé třídě bylo zajímavé stanoviště, ale mě nejvíce zaujala jídelna, kde jsme si mohli dát výborné buchty a šneky.

Veronika: Mně se to moc líbilo, ale nejvíce se to líbilo mojí mamce, protože navštívila Hrátky s češtinou. Čeština byla totiž její nejoblíbenější předmět ve škole.

Petr: Nejvíce se mi líbily chemické pokusy, např. sloní pasta nebo nafukování balonku pomocí oxidu uhličitého.

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz

www.skolahobzi.cz